

תיעוד רגע של איתמר כפרי צילום עצמי

שינוי מתפק במראות טבע מקי סימים, על אחת כמה וכמה.

על פסגת ההימלאיה

כדי להעפיל אל פיסגת הרי הימלאיה צריך פשוט זוג רגליים טובות, הרבה זמן, ורצון לעלות ברגל. את זה עשתה הציירת הצעירה (25) והדינמית מאיה כהן-קרי. מסתבר, שבכל החבי מדינת נפאל, שבה סיירה מאיה, יש רק שני כבישים. את כל היתר

ציור. את שלוות הנפש הפילוסופית נסעה לחפש בהודו ובמזרח. מאז ומתמיד, מימי היות עולם, היו האנשים בונים את מיקדשיהם במקומות הגבוהים ביותר. רק רחוק משאון חיי היומיום, בחיק הטבע וקרוב ככל האפשר לרוחננות, התבודדו אנשים ומצאו שלי-וזה. לאנשים שהיים בנפאל אין כמעט מושג על הציוריליוציה. הם פוסעים יחפים בקור ובשלג. כשזר בא להתארח אצלם, תמורת חמש רופיות, שהן כחצי דולר, הוא יאכל וישתה עד שישבע, והלינה נכללת באירוח. כה צנועים ופשוט טים הם.

הטיול שעשתה מאיה פתח לפי-ניה צוהר לעולם בלתי-ידוע, הורי-חיר לה עבודות קטנות שעשתה שם, רישומי הכנה, שמהם יצרה יצירות גדולות אלה וצילומים. את עבודותיה היא יוצרת על-ידי צבי-עת עיתונים בכל מיני צבעים, אחר כך היא עושה מהם קולאז'ים, מבטיקה על הבד, מציירת על כל זה שוב, ונותנת לציורים טיפול נוסף. התוצאות פשוט מרהיבות. לפי כל חוקי הקומפוזיציה וחלר-קת השטח החלים על ציורים מופ-שטים, היא מציירת נוסים ריאליס-טיים ומרשימים אלה.

באמתחתה של הציירת הצעירה כמה תערוכות נוספות, מעבודות על נושאים שונים, שעליהם היא עבדה ועדיין עובדת. דוגמה: בעת ביקורה בתאילנד חושפעה עמר-קות ממראא עצי-הקוקוס הניש-אים. החומרות המיוחדת של עצי הקוקוס, שגועיהם מתפצלים בכעין טבעות-טבעות, שבינותם יש קווים אנכיים, גרמה לה לצייר סדרה על נושא עצים אלה.

מאיה, שגדלה בחולון ומתגוררת שם עד היום הזה, מספרת שחיס-שה ביוגה ובכל מיני מיסטיקות את השלווה, אבל רק כשחזרה מ-המזרח הבינה שהשלווה נמצאת בלב האדם פנימה. שאין לו להרי-חיקי-נודוד כדי למצאה. מזכיר את אגדת הציפור הכתולה.

כחמים

במוסיאון ישראל מוצג אוסף שי-נרכש בשנים האחרונות, כשבין הייתר מוצגות עבודות של ציי-רים ישראלים לארדודוקא במיס-בם, ולעומת זאת, כמה יצירות של ענקי-הציור האמריקאי, אך בגד-לים קטנים, שאינם יכולים לתת מושג למי שלא מכיר את היצירות האופייניות לאמנים אלה — על מלוא כוחם וערכם.

תחושת הגודל ותגובה העצומים, כמותם יש רק בהרי-טיבט. הציבי-עוניות הנפלאה והחושנית, המה-ממת ביופיה, של שכבות הקרקע של ההרים, שמאיה היטיבה לצייר-רם בפורמאטים צרים וגבוהים, ש-כה אופייניים, מקסימה את לב ה-רואים. אף סיפור במילים לא יוכל לתאר בצורה טובה יותר את הרי-פתקותיה, חוויותיה ותחושותיה של מאיה בחבל עולם גידח זה. מה הביא נערה צעירה, שאך זה סיימה את לימודי הציור שלה,

הזדהות עם ואן-גוך של יהודה פורבוכראי חצייר על עצמו

לחפש בחלק זה של העולם? מאיה כהן לוי היא דור שני לבוגרי רי-ביה"ס הגבוה לציור. אמה, רנה, שנפטרה כשמאיה היתה כבת 13, היתה אחת הבוגרות המצטיינות של בית-הספר, ותלמידתו האהובה של מרגרטי-שילסקין, מייסד בית-הספר. מאיה היא אם כך ממשיכה דרכה הרוחנית של אמה. למרות שהחלה ללמוד ציור ופילוסופיה גם יחד, סיימה רק את לימודי ה-

יש לתור ברגל. בין מדינות ענק כהודו וסין נחשבת נפאל לזעירה — אך למטיילת מישראל קסמו מימדה של המדינה, שבה האדמה מגיעה לשמים, ושבה ההרים מת-נשאים לגובה חישעה ק"מ. את תוצאות תחושותיה בביקור-רה, שארך כשמונה חודשים, תלתה מאיה בגלריה ארגמן שבדז'ונגוף סנטר בת"א. הציורים גדולי המימ-דים מצליחים להעניק לצופים את

מאקלים חברי כלי-כך סימפטי הגיעה בתיה לתל-אביב. כאן הת-חנכה בבית חינוך הידוע, ואחר-כך כסמינר לווונסקי, אולם, כי-אמור, את עצמה גילתה רק לפני-כחמש שנים, בעת שהתחילה לצ-לם. אמנם, במשך שנים נהגת היתה לצלם את הפרחים שמגדל בעלה, ולכן אין פלא שהיא נתפ-סה לעניין האקליפטוסים מאוחר-יותר.

בתיה גרה בבית-לחם הגלילית. עצם שמו של המקום מעורר אסור-ציאציות היסטוריות. הישוב העב-רי שכן בימי בית ראשון בגבול שבין שלושת השבטים: נפתלי, ובולון ויששכר. בימי בית שני היתה בית-לחם מקום מישכנם של נשיא-הסנהדרין ושכנה בין בית-שערים וציפורי. כיום שוכנת בית-לחם על גיבעה, כשיערות אר-גים מקיפים אותה. שרידי היישוב העתיק נמצאים ליד הבתים ש-הקימו הגרמנים, ושבהם גרו עד מלחמת השחרור, עת נמלטו ל-סוריה.

אין פלא שתערוכתה של בתיה בגלריה דוגית מצליחה להרשים כל כך את המבקרים. תצלומים כה רגישים ויפים, שבהם הנציחה רג-עים ספורים של יופי אגדתי, הם חוויה לכל צופה. ולתושב העיר,

פיטות לרכות הצבעים, ויוצקות על העצים גוונים כמו לא מה-עולם הזה. באותו יום תקף אותה יצר עז, לנסות ולתפוס את זה, כדבריה. הצלמת, שהקדישה עד-אז את זמנה לצילום בשחור לבן בלבד, עברה במיוחד קורס נוסף לצילום בצבע, ומאז, כל אביב מוקדש להנצחת התהליך המופלא המתרחש בטבע. שאורך חייו הוא קצר מאוד, כשהעצים מתייבשים מטיפות הגשם — הם חוזרים כי-במטה-קסמים למראה החולין של-הם. ממש כמו אגדת סינדורה.

אירוע כמו זה שסופר, היכול לשנות ראיית-עולם של אמן תוך-דקה, קרה לה בעבר, כשהחליטה ללמוד בקורס צילום, בעיקבות מידע על קורסים כאלה שמקיים אוהל שרה (המיכללה של העמק). רק כשהחלה לצלם באופן מיקצועי, חשה שהיא מגשימה את יעודה, ושהיא חיה כפי שצריכה היתה להיות, לאחר שבמשך כמה שנים היתה בתיה בן דוד מורה, ואחר-הקדישה את זמנה לביתה ולילדיה. בתיה הגיעה לישראל מרוסיה, עם הוריה שהיו מגורשים, אביה בילה כמה משנותיו בסיביר, וכשהרשו להם לצאת משם, נאלצו לחתום על מיסמך, שלעולם לא ישובו עוד לרוסיה.

"התענוג כולו שלי"

אירופה-דלת ניקוטין בעישון עשירה בטעם.